

A 2009-es európai parlamenti választásokon a Jobbik Magyarországért Mozgalom a választók 15 százalékának bizalmát azzal a választási programmal nyerte el, amely a „Magyarország a magyaroké” címet viselte és fő célként a magyar érdekek védelmét és a Nemzetek Európájának megteremtését jelölte meg. Három képviselőnk ennek szellemében aktívan végzi parlamenti munkáját együttműködve a szerte Európában egyre erősebb euroszeptikus pártokkal. Ezek az erők markánsan szemben állnak a Lisszaboni Szerződés megteremtette úttal, a nemzeti önrendelkezés felszámolását célzó Európai Egyesült Államok koncepcióval. Ennek a szuperállami felfogásnak a nyílt kifejezését jelentette volna a tizenkét csillagos, kék lobogónak az EU hivatalos zászlajaként való elfogadása. Ez végül megghiúsult, mert tizenegy ország – köztük Franciaország, az Egyesült Királyság, Csehország, Lengyelország, Finnország – nem csatlakozott az Európai Unió jelképeiről szóló nyilatkozathoz.

Mindazok, akik felvetik a Jobbik képviselőinek európai parlamenti politikai legitimációját, gyakorlatilag azt vonják kétségbe, hogy egy népképviselői intézményben joguk van-e a megválasztottaknak a többséggel szemben ellenzékként működve a választóik akaratát érvényesíteni – vagyis magát a demokráciát kérdőjelezik meg. A gazdasági kormányzás bevezetése, a költségvetési unió tervezett megvalósítása, az Európai bíróság jogkörének kiterjesztése, Magyarország vonatkozásában az Európai Bizottság elfogadhatatlan fenyegetései azt jelzik, hogy az unió döntéshozói eltökéltek annak a szuperállamnak a megteremtésében, amelyik hazánk gyarmati helyzetét konzerválná. Ezért ki kell jelentenünk, hogy a Jobbik európai parlamenti képviselőinek munkájára nagyobb szükségünk van, mint eddig bármikor.

Balczó Zoltán, a Jobbik alelnöke